

6138

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

ULLADA POLITICA

EL rey, de viatge, á veure la promesa, y 'l govern entregat al *dolce far niente*, ab las Corts tancadas; ab las garantias constitucionals sus pesas á Barcelona; ab la famosa lley de jurisdiccions guardada al calaix; ab l' entorxat vacant sense amortisar-se, ni acabarse de concedir á cap dels generals que 'l sollicitan; ab la famosa qüestió alcohola sense resoldres... Tot paralisat, tot mort... y entre tant que rodi la bola.

Ningú sab el govern ahont va, y ell mateix es el primer que ho ignora. No sab si tornarà á reunir las Corts dintre de poch ó si ho allargarà fins al octubre. No sab si las Corts seran viables, prestantse la majoria á subjectarse á una disciplina més ó menos espontánea, ó si li serà forsos demanar el decret de dissolució pera veure de fers'en unas d' especials, menos carregadas de conservadors y de dissidents, y que li serveixin més que las actuals. El govern está perdut en un intrincat laberinto de incongruencias.

Pero aixó sí: de projectes no 'n vulguin més. Semblan somnis de una nit de primavera, provocats per una digestió abundant.

Concebeix el Sr. Moret la gran idea de que tot de un plegat se construixin un sens fi de kilòmetros de ferrocarrils secundaris, carreteras y camins vehinals, y per portarla á efecte crida als representants de las líneas férreas y 'ls invita á realisar el seu plan. Naturalment, las empresas consultadas quedan en tornarli la resposta, y un dia ó altre li tornarán si no se 'n olvidan.

En materia de projectar tots els ministres li fan la competencia. El de Foment té un plan complet de canals y de pantanos; el de Gracia y Justicia, de reformas jurídicas; el de la Guerra, de reorganización del ejército; el de Marina, de restauració del poder naval; el de Hisenda, de confecció de un pressupost regenerador; el de la Gobernació ja ha escrit la memoria enumerant las necessitats més indispensables de las islas Canarias que precisa satisfacer. No sembla sino que s' haja entaulat entre ells una divertida competencia de fantasias.

Pero per fantasia grossa la de 'n Moret. L' altre dia va trobar el medi de convertir de cop y volta á

Espanya en una nova Inglaterra. Pera conseguirho no s' ha de fer més que una cosa: imitar als jefes dels partits inglesos, organisant grans meetings populars, pera tractar en ells de la cosa pública. Ja veuhen si es senzill. En Moret actuará de Chamberlain y convocará al poble pera donarli compte dels seus pensaments. Qui li porti la contraria que fassi lo mateix, y ja veurán com ens divertim. Res: que 'ns tornarem inglesos sense adonármose'n.

Se li podria objectar á n' en Moret que á Inglaterra els meetings son medis que s' emplean pera posarse en contacte ab l' opinió y rebre directament las sevas inspiracions, y que aquí l' opinió está completament divorciada dels partits monárquics... ¿Y com s' atreueix á parlar de meetings qui per sistema refugia la reunió del Parlament, tenintlo tancat el temps possible? ¿Y qu' es aquí á Espanya? ¿Parlament, més que una ficció forjada per las oligarquias, que no retrocedeixen davant de cap abús, quan se proposan crearse una majoria?

Del viatge de 'n Romanones, ja 'n parlém en un altre lloch del present número.

El seu propòsit no es altre, segons sembla, que tractar de infundir nova vida al caciquisme monárquich, completament destruhit per l' acció popular, cada dia més enérgica y decidida.

La suspensió de garantias es un medi polítich que s' emplea pera reduhir á la opinió; pero aquest medi resulta contraproduhent. Quant més temps duri l' estat anormal més fort y vigorós será l' esperit de oposició encarnat en l' ánima del poble catalá.

A Portugal han passat aquests dias certas cosas una mica crespas.

Per causa de alguns disgustos se indiscipliná la tripulació de un dels barcos de guerra anclats en el Tajo, y quan se tractá de castigar als descontentos, feu causa comú ab ells la dotació dels altres barcos.

Y durant alguns dias el govern amenassava als insurrectes, y 'ls insurrectes responían que al primer intent de hostilitzarlos, bombarjarian la capital.

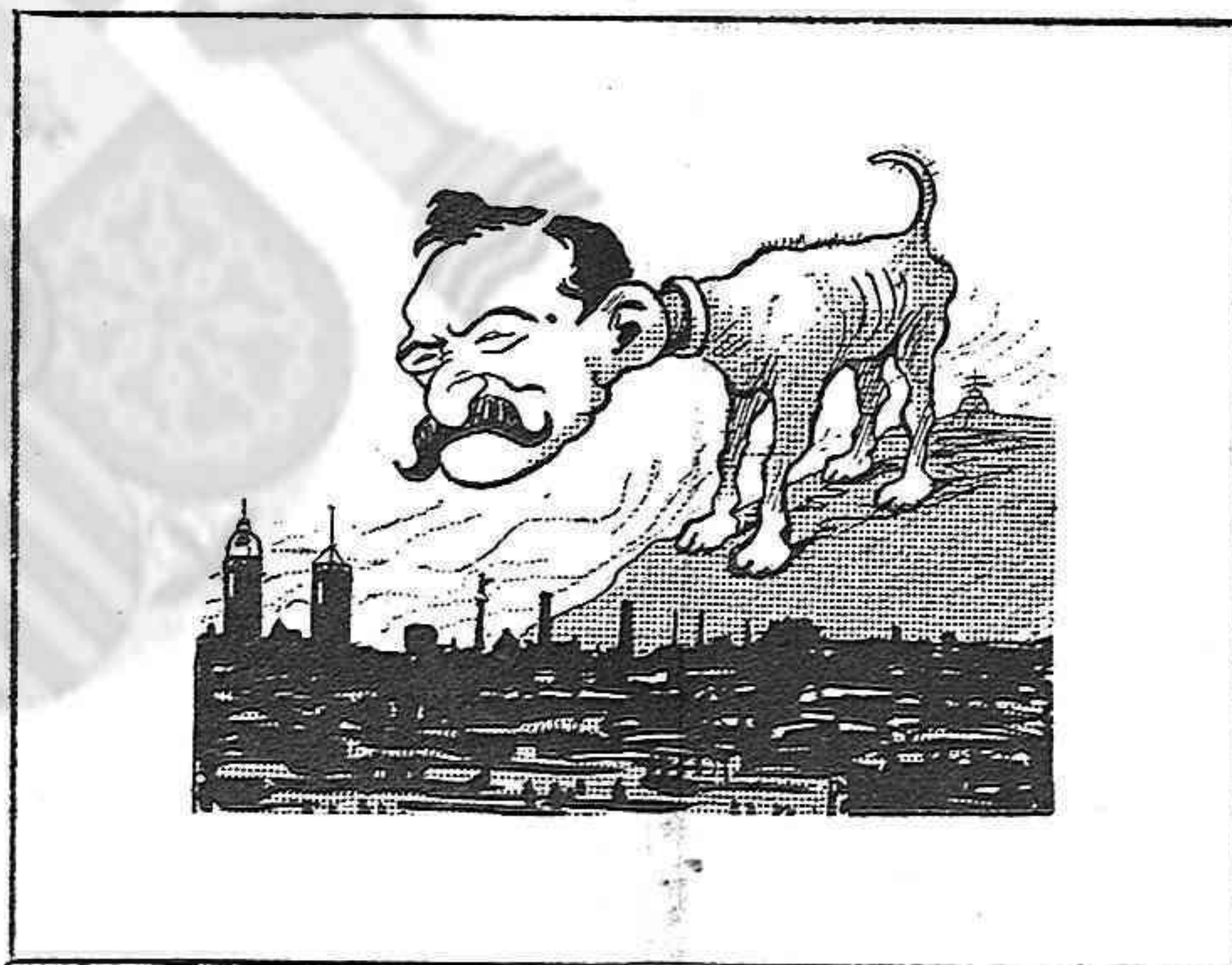
A pesar de posarse uns y altres una cara tan feroce, la sanch no ha arribat al riu.

Si á la vehina nació hi covés un verdader esperit revolucionari, cap altra ocasió com la actual pera obtenir plena satisfacció á las aspiracions republicanas. La Revolució del any 68 va comensarla aquí á Espanya la marina de guerra... ¿Per qué á Portugal no podria succehir lo mateix?

PEP BULLANGA

A Roma dispensan de tot, menos de morir.—Molière.

LA VISITA DE 'N ROMANONES

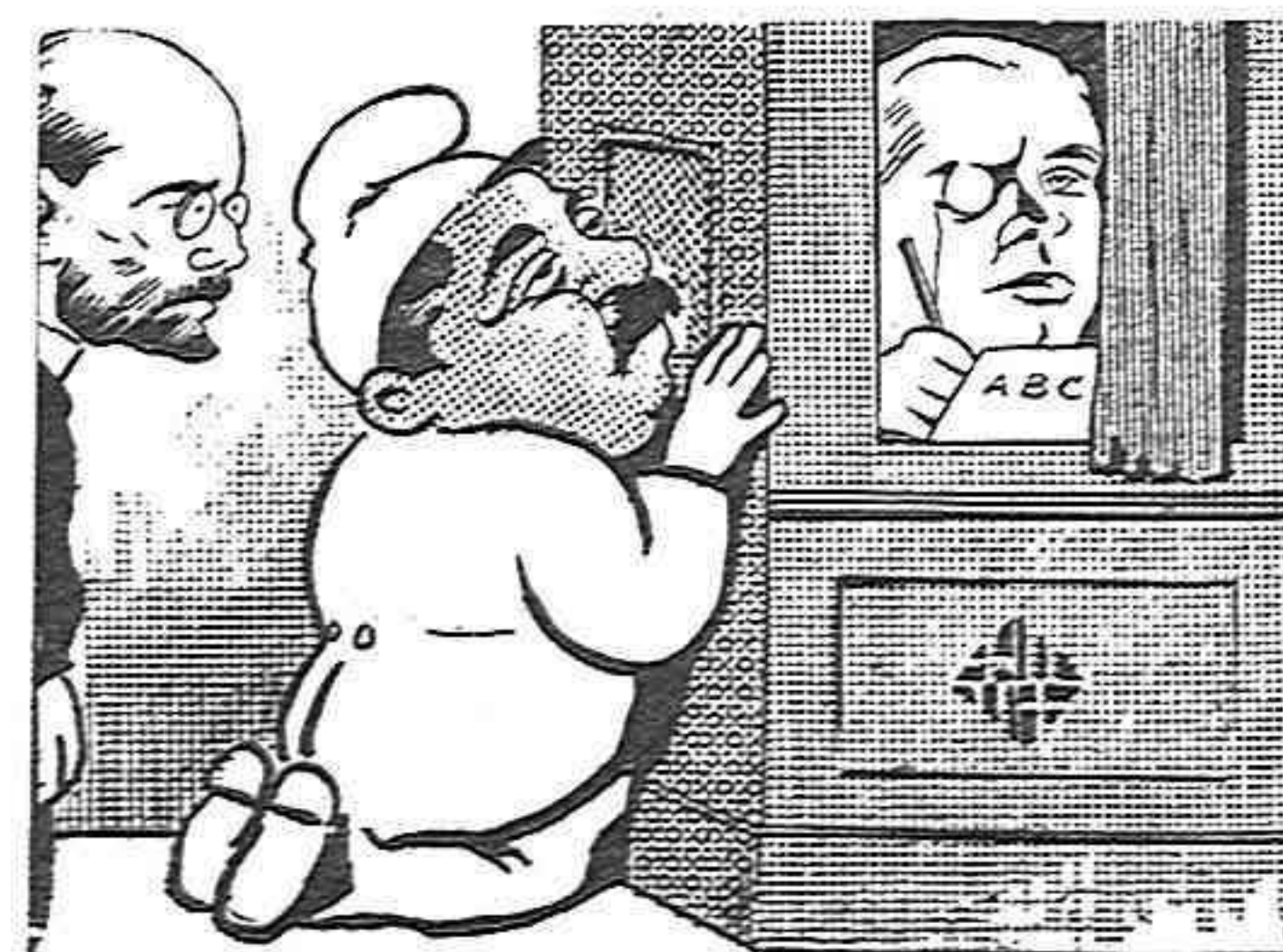

—De part del senyor Moret, vinch á ensumar tot aixó.

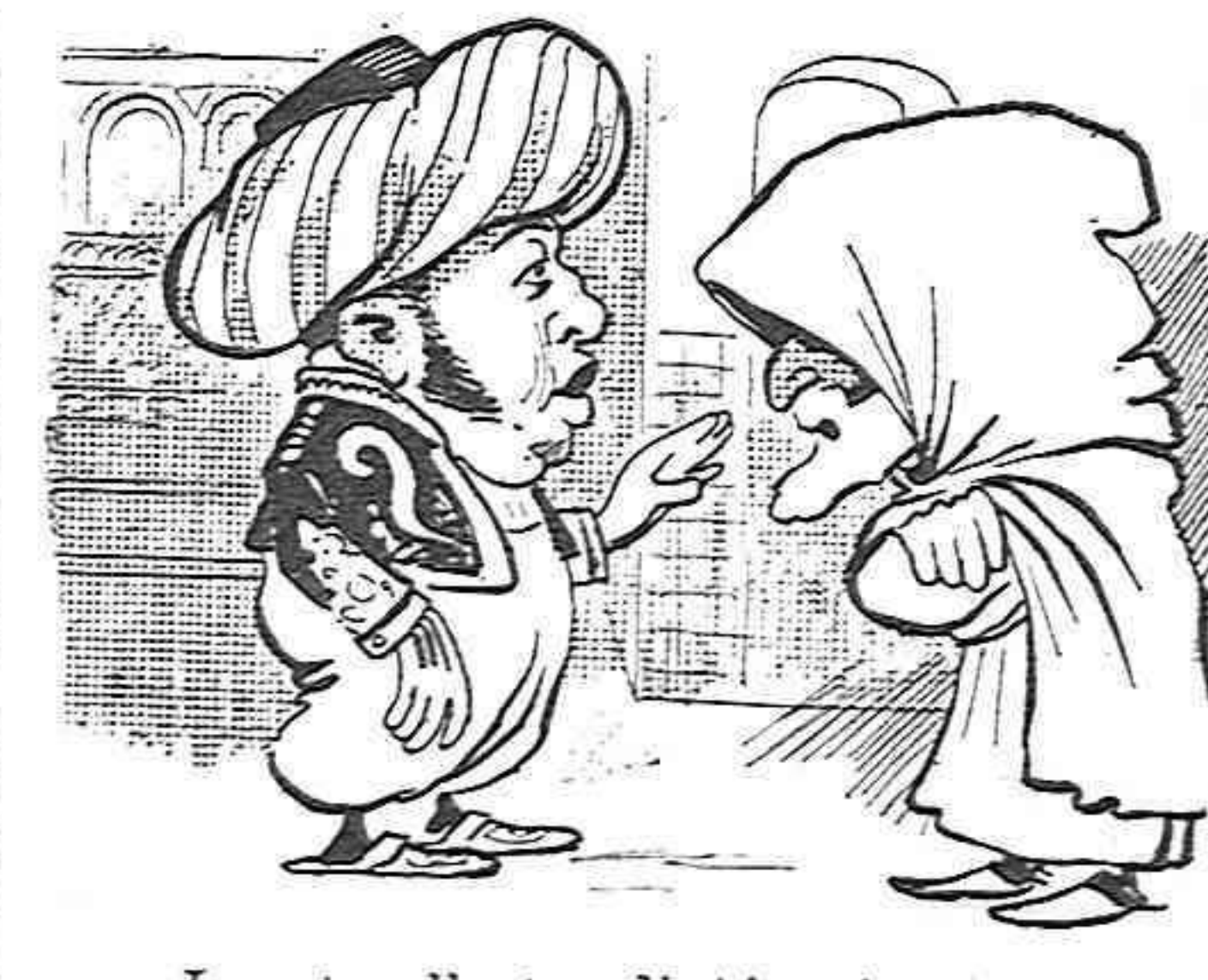
A dins y á fora

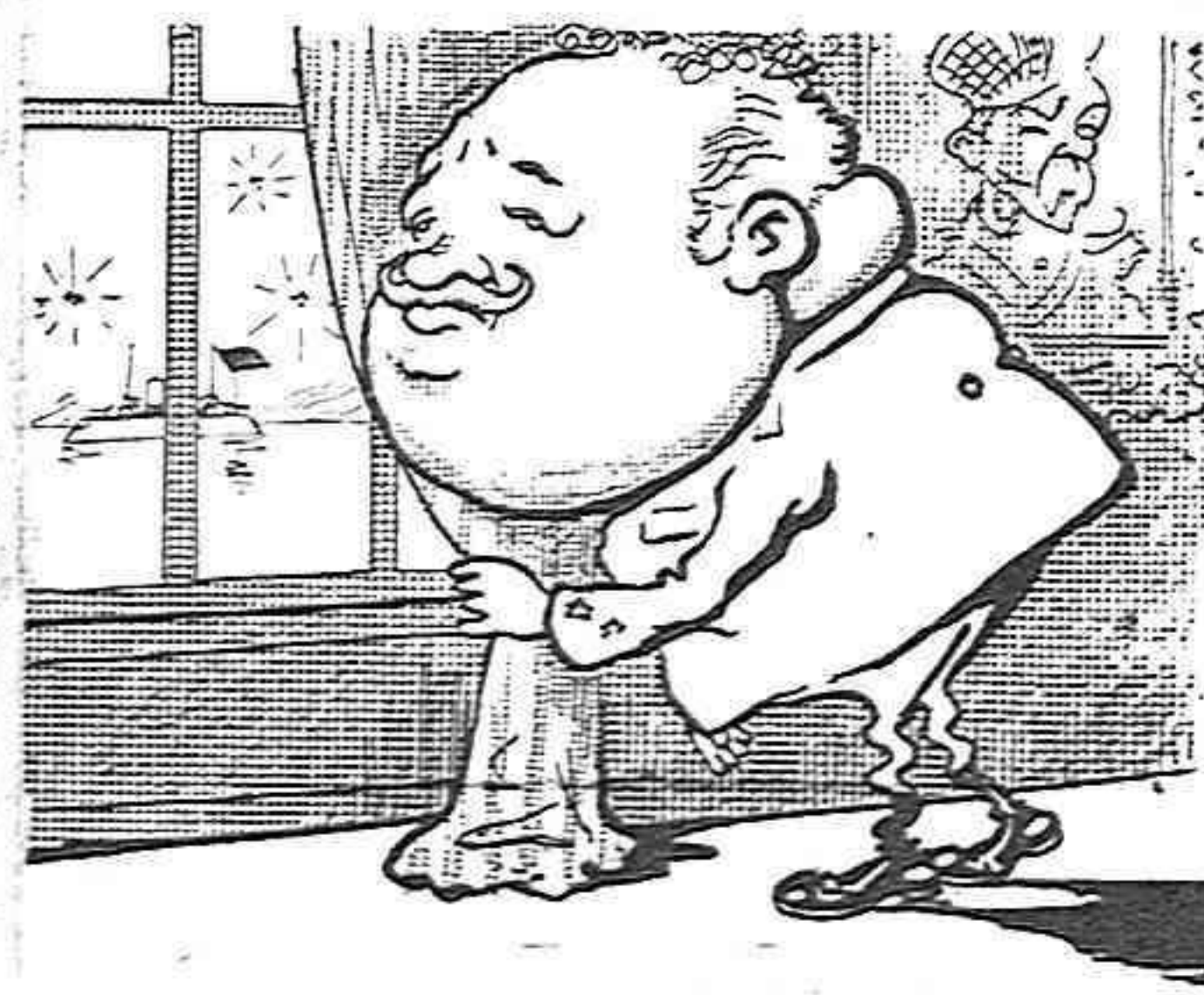
Si pican ó no pican, ó la pesca del entorxat.

L' Azorin del A. B. C., confessant als prohoms barcelonins.

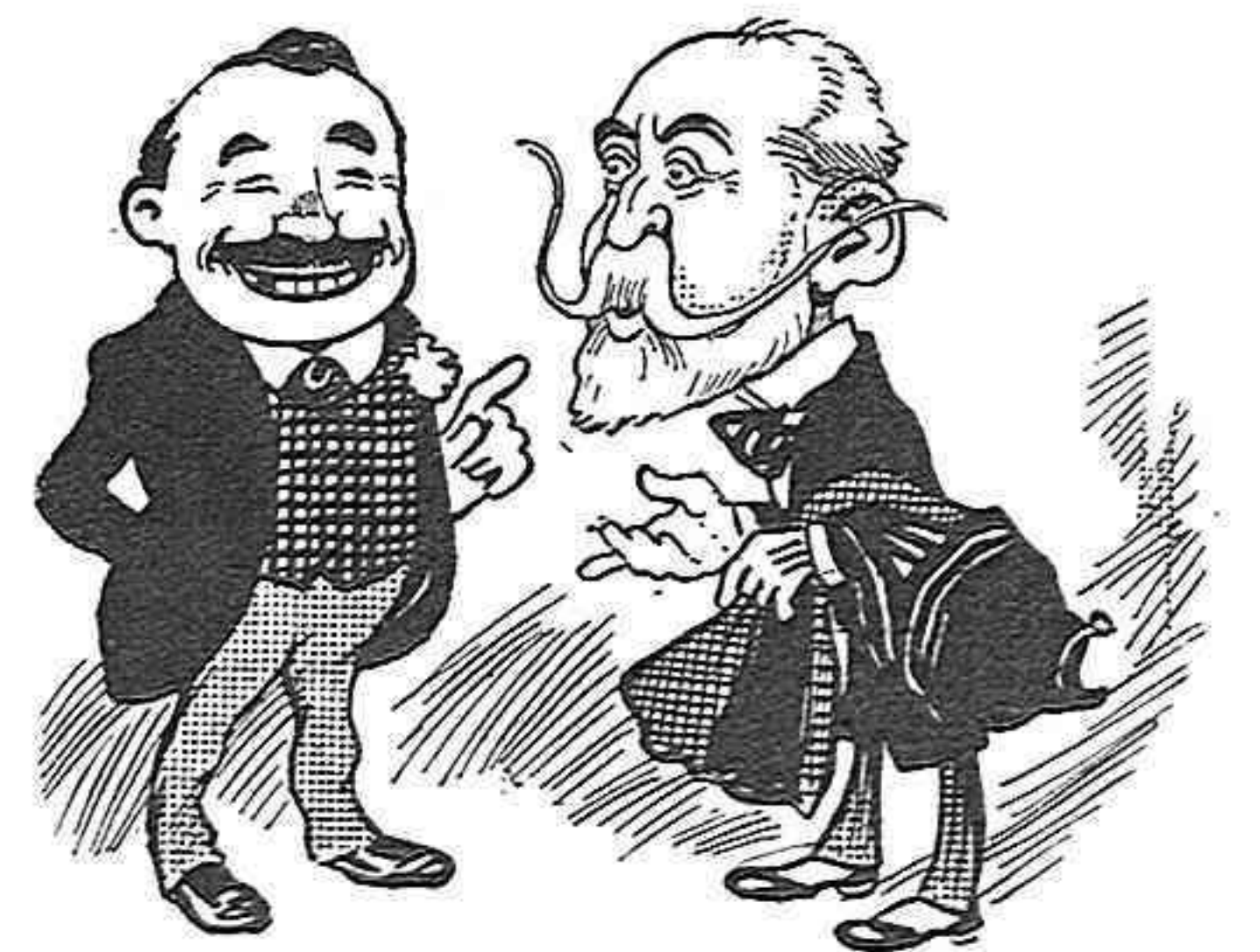

—Ja esteu llestos d' Algeciras?
—Els diuhen que sí; nosaltres, crech qu' encare no hem comensat.

—Els barcos, sublevats; Lisboa, fet un Odessa... ¡Ja puch tractar de tú al zar de Russia!

Revista política

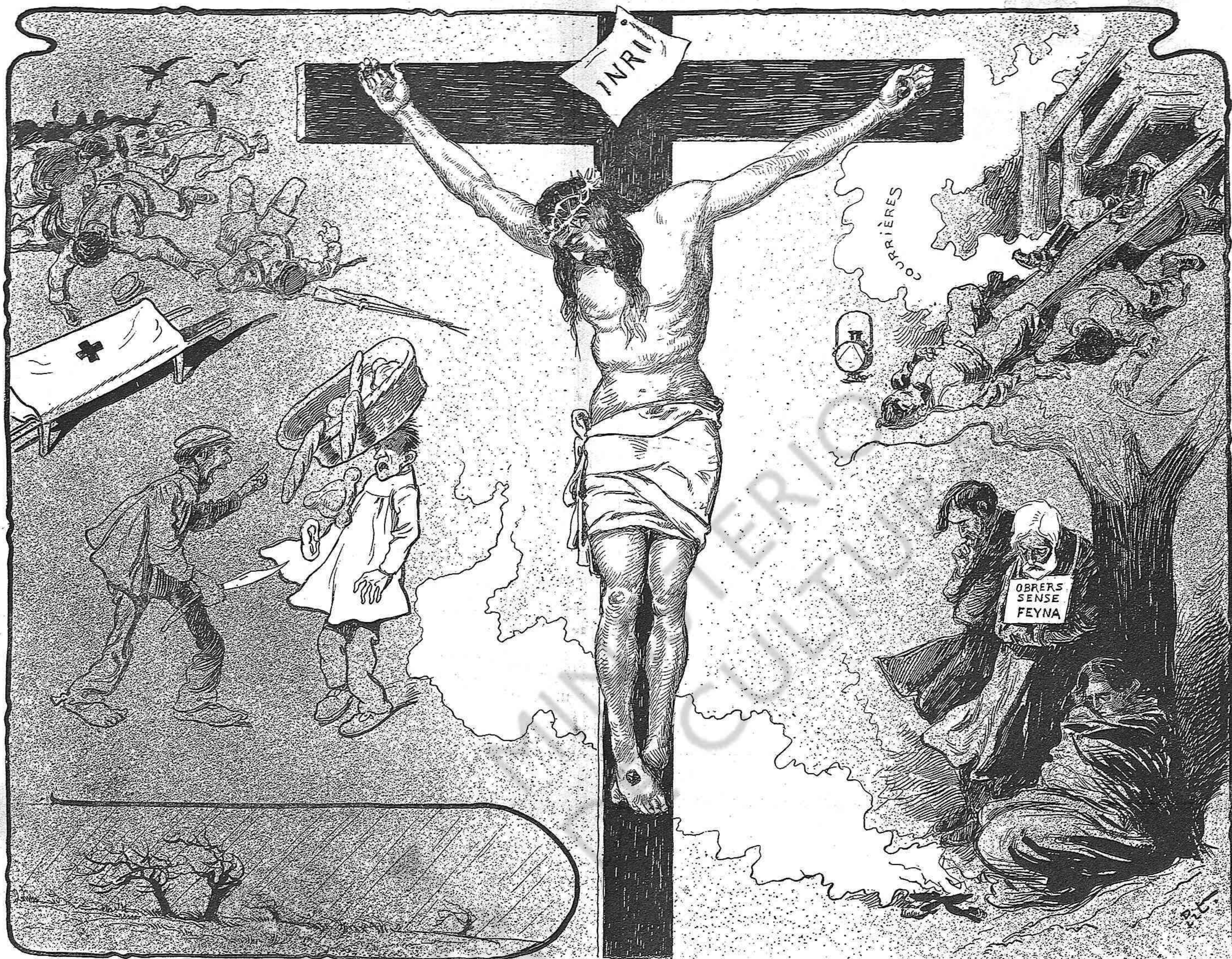

—¿En aquest temps porta capa, Sr. Moret?
—No la porto; l' aguanto.

¡Pobre senyor Segimón!
¡Ves quín modo de somiar!

REDEMPCIÓ

-¡Y morir en una creu per aixó!...

vint combina dramas ab gran espectacle de compar seria, y quan ne té un de combinat, va y conta l'argument al Duch de Bivona. Totas aquestas produccions podrian portar el mateix titol: *L'alsament carlista*.

El Duch diuhen que s'impresiona molt... y es de sentir que perdi el sossego per las falornias y las inventivas del famos polissón.

Bó será que'l de Bivona s'acostumi á considerar una cosa, y es que, en efecte, els carlins cada dia s'alsan... menos els qu'están malalts y han de que-darse al lit.

Epissodis de la erupció del Vessubi:

El rector de un dels pobles amensats va donar als seus feligresos un exemple reconfortant, fugint més que depressa, sense pararse á considerar que las victimas de la lava podian necessitar els seus serveys espirituals.

En cambi el director del Observatori, ab tot y el perill imminent que corria, no's va moure del seu lloch, disposat á portar á terme las observacions que'l fenómeno li suggeria, mal hagués de costarli la existencia.

Significatiu contrast!

L'home de la religió, escapant. L'home de la ciencia, ferm en l'Observatori.

Aquell, procurant amar al Cel lo més tart possible. L'altre, oferint la vida, potses sense esperar un més enllá, y sols pera ser útil al humá progrés.

Decididament, la vocació religiosa baixa y la vocació científica puja.

Pera resoldre la espinosa qüestió dels entorxats vacants per defunció del general Blanco, que tant y tant preocupa al govern, hi ha un medi molt senzill. Vegi el govern si li convé.

¿No son dos, principalment, els generals que se'ls disputan, ó siguin en Weyler y en Polavieja?

Donchs, per quedar bé ab tots dos, á n'en Weyler se li dona l'entorxat de la mànega esquerra y á n'en Polavieja el de la mànega dreta, declarant á cada hu d'ells mitj Capità general.

Ja ho diu l'adagi: «Las cosas ben repartidas fan goig á tothom.»

Ara que's parla tant de casaments, se'n hauria

de fer un de bó y que estich segur donaria resultats magnífichs.

El casament del Poble ab la República.

¡Tan fácil que fora aquest enllás! ¡Y tant que s'es timan els dos nuvis!

El viatge regi á Canarias tindrà conseqüencias, se gons diuhen.

Quan menos ha servit per conéixer las grans ne cessitats de aquell país, de las quals el govern fins ara no se'n havia fet càrrech.

De moment, el ministre de la Governació ja ha escrit una extensa memoria. Y algo es algo.

A las regions que necessitan alguna cosa, l'govern sempre comensa per donarlas'hi lo mateix... Las hi dona memorias.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NUMERO

1.ª XARADA.—Me-lo-dra-má-ti-ca.

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior els caballers: Anton Monclús (a) Musclús, Vicente Borrás y Baiges, Antonio Vallverdú, Enemich del Negre, Pau de las Calsas Curtas y Majoelo Culerench.

ENDEVINALLAS

XARADA

—¿Qué tens, que't veig tant trist, Mero?

—Afigurat qu'he trobat una noya... ¡qué dich noya! una hermosa ambulante, ab unas... protuberancias, que...

—Ja comprench; ves al grá, —Jo, que m'encench com l'hu-dugas,

l'he seguit fins l'hu-dos-quart de casa seva, dihentli que m'escoltés un instant, que, si el cistell li pesava, (puig venia del mercat,) que reposés una estona, que no's fes tan de pregar, fins li he dit qu'era una ingrata, cor de *ters-dugas*, qu'extrany me semblava que, ab un jove que vol parlari formal, se mostrés desagradada... y ¿sabs, Ton, com ha acabat? —¿Potses t'ha donat carbassa? —¿Carbassa, dius... ¡ca, home, ca! S'ha girat, la... poca solta, mirantme de dalt á baix, y, al mitj mateix de la cara m'ha clavet una total.

MANEL NOEL

ANAGRAMA

En el carrer de'n Rosal vareig trobar á la Tot que anava corrent al trot á comprar una total.

A. CARARACH

TARGETA

ELENA RAMOS FLO

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el titol de una aplaudida sarsuela.

A. CARARACH

LOGOGRIFO NUMERICH

- 1 2 3 4 5 6 7.—Poble catalá.
- 3 4 7 6 3 4.—Especie de gabia.
- 1 4 3 7 2.—Nom d'home.
- 5 6 3 7.—Color.
- 7 2 4.—Parentiu.
- 1 4.—Part de la persona.
- 7.—Consonant.
- 5 6.—Lletra.
- 3 6 1.—En el mar.
- 4 1 6 3.—Poble catalá.
- 1 4 3 2 7.—Parentiu.
- 5 3 2 7 4 7.—No abunda.
- 7 4 1 4 3 2 7.—Carrer de Barcelona.

MUSCLUS

CONVERSA

- ¿Ahont vas, Macari, tan depressa?
- A veure la meva futura.
- ¿Quina, la Carmeta?
- No.
- ¿Donchs, la Trinitat?
- No, home, no; la que has anomenat avans.

M. BALCELLS

GEROGLÍFICH

:: + ::
 T
 : + :
 P
 I I

PACO GUASCH

CORRESPONDENCIA

Caballers: Joseph Salvá, Josepet C., Antonio Vallverdú, Pau de las Calsas Curtas, Joseph Kuko de Blanes, Un amic de la Unió y Jaume Estela: No'ns plau.

Caballers: Pep Pó, Joan Heras y Un contrari dels capelláns: Aprofitable.

Caballer: Manel Noél: Rebut y gracias. ¡Disposém de tant poch espay! —Un aymador del mostillo: No'ns utilisa. —M. Planas: Es molt magre tot aixó. —A. Boudas Ribot: No'ns agrada gens. —Sra. Diuenge: No'ns ha convensut —E. Vieta: No deixa de tenir rahó; pero aixó mateix s'ha dit moltes vegadas, encare que en altra forma. —Joseph F. Canals: Els epigramas haquejan bastant. —P. I. Q. A. L.: Las sevas *bucólicas* tenen quelcom de defectuos. Ramón Blanch (a) Mons de la Canleta: Aixó es género de Jochs Florals. ¡Llástima d'englantina que's perdi! —A. Craxell: Molt bé diu. J. P., J. B. M., F. C., P. G., A. C. P., F. P., Combes Sarrigués, Una obrera, B. V. J., A. F., J. V. V., A. E. y J. C.: No'ns es possible publicar las cartas que'ns remeten, per varias rahons.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C^a